

Ik maak mij ernstige zorgen over de gevolgen die de voorgestelde wetswijzigingen zullen hebben voor de rechten van vrouwen. De facto zal het woord 'vrouw' betekenisloos worden met het introduceren van het begrip "genderidentiteit" - waarmee het materiële begrip geslacht wordt vervangen door een vaag, ontastbaar en ondefinieerbaar begrip. Vrouwen en meisjes worden gediscrimineerd, uitgesloten, onderdrukt en tot slachtoffer van geweld gemaakt vanwege hun geslacht. Doordat wij herkenbaar zijn als behorend tot het vrouwelijk geslacht (dit staat los van kleding, haardracht en andere vormen van zogenaamde "zenderexpressie"), kunnen wij 's avonds niet veilig over straat, worden onze symptomen door artsen genegeerd of onderschat, worden wij slechter betaald dan onze mannelijke collega's, zijn wij vaak niet veilig in eigen huis vanwege een gewelddadige mannelijke partner, worden irrealistische verwachtingen aan ons gesteld, gaan potentiële werkgevers ervan uit dat wij zwanger kunnen worden of de hoofdverzorger van onze kinderen zijn en daardoor minder aantrekkelijke werknemers, enzovoorts.

Het feit dat vrouwen en meisjes in de "doelgroepen die door de regeling wordt geraakt" in het geheel niet worden genoemd, is zeer verontrustend. In landen waarin het begrip "genderidentiteit" in de wet is opgenomen als beschermingsgrond, zien we dat dit de rechten van vrouwen en meisjes ondermijnt. Mannelijke misdadigers die zichzelf vrouw noemen, mogen in de media of in de rechtbank, zelfs door slachtoffers, niet meer als man worden aangeduid; dit wordt als haatmisdrijf bestempeld. Dergelijke mannen mogen ook eisen in een vrouwengevangenis te worden gedetineerd, hetgeen reeds meermaals tot seksuele misdrijven tegen vrouwelijke gedetineerden heeft geleid. Mannen eisen toegang tot voor vrouwen gereserveerde openbare ruimtes waar vrouwen en meisjes zich (deels) ontkleden, waaronder openbare toiletten, kleedkamers, douches en paskamers. Dit heeft tot gevolg dat als een meisje of vrouw in deze ruimtes met een naakte man (voor de duidelijkheid: met penis - veruit de meeste van deze mannen ondergaan geen operatie) wordt geconfronteerd, zij hem niet kan vragen te vertrekken en nergens een klacht kan indienen. Integendeel, de man in kwestie kan haar in dat geval aanklagen wegens een haatmisdrijf omdat zij hem niet als vrouw bejegent.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden van gevaarlijke situaties waartoe vergelijkbare wetgeving in het buitenland heeft geleid. Vrouwen moeten deze klassieke vormen van mannelijk geweld en intimidatie zwijgend accepteren: als ze zich ertegen uitspreken of verzetten, worden ze beschuldigd van discriminatie, "transfobie" of vooroordelen.

Daarnaast impliceert de idee van een "genderidentiteit" dat vrouw of man zijn een keuze is dan wel berust op een vaag innerlijk gevoel of wezenlijke essentie. Met

andere woorden, of je vrouw of man bent is een gevoel, het heeft niets te maken met je lichaam oftewel de materiële werkelijkheid. Daarmee wordt het praktisch onmogelijk nog aan te tonen dat vrouwen het slachtoffer zijn van discriminatie of ongelijke behandeling. Immers, mannen die zichzelf vrouwen noemen worden nu ook onder de noemer 'vrouw' geschaard en daarmee vervagen de grenzen van die categorie dusdanig dat de categorie betekenisloos wordt. Als de categorie niet meer bestaat, kan zij uiteraard ook niet meer gediscrimineerd worden. Als ook mannen zwanger worden (oftewel vrouwen die zich man noemen), dan kan een vrouw die wordt ontslagen omdat ze zwanger is zich niet meer beroepen op discriminatie op grond van geslacht. Ook worden statistieken over bijv. de vertegenwoordiging van vrouwen in de politiek, het bedrijfsleven, de kunst, onderwijs en onderzoek enz. onbruikbaar: iedere man die zich vrouw noemt, zal immers als vrouw worden geregistreerd.

Alvorens een dergelijke wetwijziging goed te keuren, moeten dus vrouwen en meisjes worden geraadpleegd. Zij moeten bij deze consultatie volledig over de mogelijke gevolgen voor hun rechten en vrijheden worden geïnformeerd, mede op grond van de voorbeelden uit andere landen waar dergelijke wetgeving is ingevoerd of in voorbereiding is (bv. Ierland, Argentinië, Canada, het Verenigd Koninkrijk).

Daarnaast is het veranderen van het begrip "hetero- of homoseksuele gerichtheid" door "seksuele gerichtheid" een rechtstreekse aanval op homoseksuele mannen en lesbiënnes. Deze mensen - die kwetsbaar zijn voor discriminatie, pesterijen en geweld - voelen zich per definitie aangetrokken tot hetzelfde GESLACHT. Geslacht is hierin een materiële werkelijkheid, geen gedachte of gevoel. Als een hetero man denkt dat hij een vrouw is, maakt hem dat geen lesbiënne. Het geeft hem geen recht om, zoals helaas niet zeldzaam is, te eisen dat lesbiënnes hem overwegen als seksuele partner. Lesbiënnes vallen niet op mannen, wat voor gevoelens of gedachten die ook over zichzelf hebben. Homoseksuele mannen vallen niet op vrouwen die zichzelf man noemen: ze ZIJN namelijk geen man. Lesbiënnes staan in toenemende mate onder druk van mannen om seks met hen te hebben. Ook worden jonge lesbiënnes en homo's onder druk gezet om zich "transgender" te verklaren omdat ze niet aan de stereotypes voor hun geslacht voldoen. Dit vertaalt zich in een grote toename van het aantal jongeren dat zich meldt bij zenderklinieken. Deze jongeren hebben het recht zich te ontwikkelen tot homoseksuele volwassenen en stereotypes af te wijzen. De idee dat geslacht "fluïde" is levert ook in deze groep grote problemen op.